

הפעם באמת

בס"ד, תקשור עם דניאל, ירושלים, ניסן תשע"ד

לעומת-זאת, הערב-רב שהתחבר אתם לא הרגיש את זה. הם לא עברו את זה, והם לא היו בין השבעים-נפש שירדו מכנען למצרים עם יעקב אבינו (שהם היו השורש הקדוש של כל נשמות הס' ריבוא כידוע). **זוהי הכולל מאד-מאד גדול.**

אין להשוות את היכולת של היהודי האמיתי להתגבר על היצה"ר שלו, להבדיל מהאחרים, כי למעשה הבסיס של יהודי-אמיתי הוא נקי וטהור [צ"ע קודש מצבתה! ישעיה ו']. אמנם במשך החיים אנחנו מלכלכים את הנשמה בגלל שאנחנו נולדנו עם יצה"ר בתוכנו, אבל יש לנו הרבה יותר כח ואפשרות להיפטר ממנו [עי' מד"ר תולדות פס"ה ט"ו], כי הוא לא חלק של המהות שלנו [עי' 'שערי קדושה' למהר"ו ש"א פ"א].

אך יהודי שנולד עם בסיס של ע"ר - אין לו כמעט את היכולת לבטל את היצר-הרע שלו, [חז"רין לשורשיהו, זוה"ק נשא קכו]. למרות שיש לו חלקים של היצר-הטוב, ובסופו של דבר - הוא לא יוכל להגיע לשלימות רוחנית כמו היהודי האמיתי [עי' הקדוש ש"ו מפ"ה והלאה]. היהודי חייב להלחם ביצה"ר שלו, ואם הוא לא ילחם - ה' יכריח אותו להילחם, יכריח אותו להביץ [סנהדרין צז: פרדר"א ט"פ מ"ג].

כאשר בני ישראל יצאו ממצרים, הצטרפו אליהם הערב-רב [פר' בא פי"ב, בהעלותך פי"א]. הם לא קיבלו עליהם את התורה [זוה"ק נשא קכה:], ובמשך הדורות הם הפכו לחלק של עם ישראל ונהיו 'כאילו יהודים' [תאספסוף אשר בקרבנו. ס' הליקוטיו, ואתחנן]. היהודים האמיתיים נדבקו בתכונות הרעות של הע"ר - הפריצות, הרדיפה אחרי החומריות, התענוגות, עגל-הזהב וכו' [בני אמי נהרו בי, רש"י שיה"ש א']. אך התכונות הרעות מעולם לא היו חלק של עם ישראל [התמה יהודה לקדשו. 'ישאל קדושים הם']. ובגאולה השלימה - הקב"ה יקח את היצר הרע מן היהודים [מפל גילוליקם אשר אתכם..], ויכריח אותנו לעשות תשובה מלאה, ואנחנו נצא עוד פעם ממצרים. אבל הפעם - ה' יעקור לגמרי את הנחש מתוכנו, ונשתחרר לגמרי מהרצונות הלא-טובים [צמק ה' אלוך את לבבך.. לאתנה את ה...]. הכל יפול על הע"ר, על העמלקים, על האדומים. [דברים ל' ז'. ו' תומר דבורה להרמ"ק פ"א עה"פ 'ותשליך במצולות ים, ור' בפתיחת המלבי"ם לפרשת הגאולה והתשובה, דברים פרק ל' הם ייעלמו, ואנחנו נקבל משיח, ונצא מעבדות לחרות כבני-חורין אמיתיים ושלמים] [תשובת-עולמים].

שאלה: למה זה חשוב כל-כך להיפטר מן היצר-הרע עוד לפני הגאולה-השלמה?

תשובה: ברגע שתגיע הגאולה השלימה - כבר לא ניתן להשתנות [מס' שבת דף קנא: ע"ש, ועי' ס' 'עיני יצחק' להמגיד מווילקומיה זצ"ל, סנהדרין קע"ב]. אי אפשר לחזור בתשובה. אף אחד לא יכול להכנס לגאולה השלמה עם היצר הרע, בגלל שזה עולם ללא יצר-הרע, עולם של קדושה וטהרה, ושל כל הדברים הרוחניים הטובים ביותר, ואין שם מקום ליצה"ר. [רמב"ם סוה"ל מלכים פי"ב].

הצדיקים ילכו לעולם הבא עם המשיח - והרשעים ייעלמו [יחזקאל כ' ל"ח].

אבא, תתכונן! תתכונן, אבא! הפעם באמת! הרבה שנים התכוננו, הרגשנו בפנים שהגיע זמן הגאולה. חיכינו וחיכינו, יום-אחרי-יום. והגאולה לא באה. היינו עצובים, והרגשנו שזה לא נגמר. זה פשוט לחכות, לחכות, ולחכות.

אבל אבא, אם תסתכל טוב, תרגיש שבאמת אנחנו בפתח. באמת באמת.

אני יודע שמחכים לנו עוד הרבה צרות וסבל עד שבסופו-של-דבר נגיע לזה.

סוף ההריון, סוף הלידה - זה תמיד הכי קשה [ישעיהו כ"ו י"ז, ועי' זו"ח בראשית: 'קדושתא פתר קדושתא']. אבל אני בטוח שנעבור את זה, אבא, ונגיע למה שחיכינו כמעט-אלפיים-שנה, לגאולה השלימה.

ואני זואג מאד. כי אפילו שאנחנו בפתח, רוב היהודים ישנים. רוב היהודים בכלל לא תופסים איפה אנחנו נמצאים בהסטוריה. ואנחנו כמעט שמה, כמעט מתגשם החלום שלנו של כל-כך-הרבה-שנים. וכה מעט לפני שאנחנו בני-חורין, כאשר אנחנו צריכים תושייה, להיות עם ראש צלול כדי שנגיע לסוף בשלמות - בדיוק עכשיו, אצל רוב היהודים הראש לא פועל. הם לא מבינים. הם חיים בחלום. הם בקומה (תרדמת), או שמסתובבים כמו 'זומבים' (גלמים), בלי חיים, בלי דרך. רק עם העולם הזה. אסירים בתוך העולם של השקר [לאמר לאסירים צאו, ולאשר בחושך הגל...].

זה כל כך מפחיד אותי, אבא, כל כך מפחיד אותי. אני רוצה שעם ישראל כולו יגיע לגאולה השלימה, אבל אבא, כפי שהמצב היום - זה לא נראה. על פני השטח - זה בכלל לא נראה. וזה מפחיד אותי מאד. [ר' ספורנו לתהלים סוף מזמור י"ד].

אני יודע שה' הוא כל-יכול, ואני חושב על זה יום-אחרי-יום, ומבין שבכל זאת, ה' יכריח בכח את היהודים שהנשמות שלהם באמת נשמות-יהודיות שעמדו בהר-סיני, אפילו שהם מלאים בחוצפה ובעבירות, הוא ינקה אותם ויביא אותם לגאולה השלמה, שלמים ונקיים מכל עוון. אבל לא יהיה קל.

ומהו ההבדל בין יהודי אמיתי, נקי, לבין ערב רב, עמלק וכו'...? נכון שכל אחד נולד עם יצר-הרע, ומה זה היצר-הרע? הנחש! והע"ר, 'עמלק', אדום, עשיו, וכו'... - הם כולם משורש הנחש. [זוהמת הנחש' - תיקוה"ז צט; ר' מזמור נ"ח: 'זורי רשעים מרחם... שו"ת הרשב"א א' תי"ד].

ונכון שלכל יהודי ולכל ע"ר יש גם את הטוב וגם את הרע, אבל היהודי-האמיתי בנוי אחרת מהגוי או מהיהודי שהוא ע"ר. נכון שיש לו עבירות, נכון שאפשר לפעמים לחשוב שהוא ע"ר או עמלק וכו' - אבל ההבדל גדול מאד. יהודי אמיתי - הבסיס שלו טהור, כי הוא עמד בהר-סיני וקיבל את התורה. הוא הרגיש שהקב"ה הרים את ההר מעל ראשו, הוא הרגיש את הקשר עם הקדוש ברוך הוא, הוא עבר את גלות-מצרים [ספור הפתול], הוא עבר את העבדות של מצרים, והוא יצא בן-חורין.